

TIÊU NGŨ CHO KÌ HỘI ĐỒNG CUỐI THÁNG 11 NĂM 2022

Trong cả vũ trụ, phước hạnh duy nhất và đòi hỏi là Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài vào chúng ta qua việc chúng ta vui hưởng sự nội cư và luật tự động của Linh sự sống, để xây dựng Thân thể Đấng Christ với mục tiêu làm cho chúng ta trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất, và sự biểu lộ nhưng không trong Thần cách, hầu hoàn thành mục tiêu gia tể đòi hỏi của Ngài, tức Giê-ru-sa-lem Mới.

Tất cả chúng ta có thể kinh nghiệm sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng bằng cách hô hấp Linh, tức hơi thở thánh, uống cùng một thức uống thuộc linh, tức Christ là Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả, và ăn Christ là bánh của Đức Chúa Trời—bánh thật, bánh thuộc trời, bánh sự sống, và bánh hằng sống—và được cấu tạo Ngài để chúng ta có thể biểu lộ Ngài và đại diện Ngài.

Là tín đồ trong Christ, chúng ta chỉ cần yêu Chúa và cứ mở ra cho Ngài, cho Ngài mọi cơ hội để làm mọi điều Ngài muốn, và chúng ta cần hài lòng với một đời sống là những ngày bình thường trong những kinh nghiệm đều đặn và bình thường trong sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng theo sự bình thường kì diệu của gia tể thần thượng.

Theo toàn bộ sự khải thị trong 66 sách của Kinh Thánh, Đấng Tam Nhất Thần thượng—Cha, Con và Linh—là để ban phát Đức Chúa Trời, tức là phân phát Đức Chúa Trời vào trong dân được chọn của Ngài; Đức Chúa Trời là tam nhất để Ngài có thể ban phát chính Ngài vào trong chúng ta, tác thành chính Ngài vào trong chúng ta, để chúng ta vui hưởng hầu được xây dựng thành Thân thể Đấng Christ và được chuẩn bị để làm cô dâu của Christ cho sự hiện đến lần hai của Ngài khi vương quốc của thế giới trở thành vương quốc của Chúa chúng ta và của Đấng Christ Ngài để Ngài trị vì mãi mãi vô cùng.

Dàn bài
cho kì Hội đồng Cuối Tháng 11
Ngày 24-27, tháng 11, năm 2022

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
SỰ BAN PHÁT THẦN THƯỢNG CỦA Đấng TAM NHẤT THẦN THƯỢNG
VÌ GIA TẾ THẦN THƯỢNG

Bài Một

Phước hạnh đời đời của Đức Chúa Trời Tam Nhất
qua sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng
vào trong chúng ta để hoàn thành gia tế thần thượng của Ngài

Đọc Kinh văn: Dân. 6:22-27; 2 Cô. 13:14; Khải. 22:1-2

- I. Trong cả vũ trụ, phước hạnh duy nhất là Đức Chúa Trời Tam Nhất, và phước hạnh này đến với chúng ta qua sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng vào chúng ta để chúng ta vui hưởng hầu hoàn thành gia tế thần thượng của Ngài:**
- A. Gia tế đời đời của Đức Chúa Trời là sự quản trị gia đình của Ngài để ban phát chính Ngài trong Christ vào dân được chọn của Ngài để Ngài có ngôi nhà hầu biểu lộ chính Ngài, nhà ấy là Hội thánh, Thân thể Đấng Christ; gia tế đời đời của Đức Chúa Trời là kế hoạch đời đời của Ngài, và sự ban phát thần thượng của Ngài là phương tiện mà bởi đó Ngài hoàn thành kế hoạch Ngài—1 Ti. 1:3-4; 3:15; La. 12:5; Êph. 1:10; 3:8-9; 2:10.
  - B. Sự ban phát thần thượng của Đức Chúa Trời thần hóa tín đồ, làm cho họ trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách, để xây dựng Hội thánh là Thân thể Đấng Christ và chuẩn bị cô dâu của Christ hầu đem vương quốc của Christ đến; vì mục đích này, Đức Chúa Trời đã trở thành người để “người hóa” chính Ngài; sau đó, Ngài ban phát chính Ngài là sự sống vào chúng ta để “Thần hóa” chúng ta.
  - C. Ý định của Đức Chúa Trời trong gia tế Ngài là ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài—Cha, Con, và Linh—vào trong dân được chọn của Ngài; mục tiêu duy nhất của Đức Chúa Trời trong cõi thời gian là ban phát chính Ngài vào trong chúng ta mỗi ngày.
- II. Trong Dân Số Kí 6:22-27, chúng ta thấy một kiểu mẫu chúc phước bởi các thầy tế lễ; phước hạnh này không phải là phước hạnh Cựu Ước hay phước hạnh Tân Ước; trái lại, đây là phước hạnh đời đời của Đức Chúa Trời Tam Nhất, tức là Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài vào trong chúng ta để chúng ta vui hưởng:**
- A. “Đức Giê-hô-va ban phước cho người và gìn giữ người” có thể quy về Cha—c. 24:
    - 1. Cha ban phước cho chúng ta theo mọi cách và trong mọi phương diện trong tình yêu Ngài (đc. Êph. 1:3), và Ngài gìn giữ chúng ta theo mọi cách và trong mọi phương diện trong quyền năng Ngài (đc. Gi. 17:11, 15).
    - 2. Chúa cầu nguyện để Cha giữ chúng ta trong danh Ngài (c. 11), tức là giữ chúng ta trong Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát; Chúa Jesus tiếp tục cầu nguyện để Cha giữ chúng ta khỏi kẻ ác (c. 15).
    - 3. Chúng ta nên cầu nguyện cho phước hạnh là được tuyệt đối gìn giữ trong sự ban phát của Đức Chúa Trời Tam Nhất và hoàn toàn khỏi kẻ ác; đây thật là một phước hạnh!
  - B. “Đức Giê-hô-va chiếu sáng mặt Ngài trên người và ban ân điển cho người” có thể quy về Con—Dân. 6:25:
    - 1. Trong Lu-ca 1:78, khi Chúa Jesus sắp được sinh ra, Xa-cha-ri đã nói tiên tri: “Mặt trời mọc từ nơi cao sẽ đoái thăm chúng ta”; mặt trời mọc là Con trong Đấng Tam Nhất Thần thượng; điều này ngụ ý đến sự nhục hóa của Đức Chúa Trời để tỏ chính Ngài cho chúng ta theo cách chiếu sáng—Mat. 4:16; Gi. 8:12.

2. Từ *mặt* trong Dân Số Kí 6:25 tượng trưng cho sự hiện diện; là Đấng chiếu sáng mặt Ngài trên chúng ta, Đấng Christ Con là hiện diện hữu hình của Đức Chúa Trời vô hình—2 Phi. 1:16-18; Mat. 17:1-2.
  3. Dân Số Kí 6:25 không chỉ nói Đức Giê-hô-va chiếu sáng mặt Ngài trên chúng ta mà còn nói Đức Giê-hô-va ban ân điển cho chúng ta; hai điểm này cộng lại tương đương với Giăng 1:14, 16-17.
  4. Sự nhục hóa của Đức Chúa Trời là sự chiếu sáng của hiện diện Ngài, và cùng với sự chiếu sáng này có ân điển; ân điển này là ân điển của Chúa Jesus Christ, thực ra là chính Đấng Christ—2 Cô. 13:14.
- C. “Đức Giê-hô-va ngẩng vẻ mặt Ngài trên người và ban bình an cho người” có thể quy về Linh—Dân. 6:26:
1. Mặt chỉ về hiện diện của một người, còn vẻ mặt chỉ về sự biểu lộ của người ấy; ngẩng vẻ mặt của một người trên một người có nghĩa là xác quyết, bảo đảm, hứa, và ban mọi sự cho người ấy.
  2. Jesus đã đến như là mặt của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh đến như là vẻ mặt của Đức Chúa Trời; nếu chúng ta làm Ngài buồn, vẻ mặt của Ngài sẽ chùng xuống (Êph. 4:30), nhưng nếu chúng ta vâng lời Ngài, Ngài sẽ vui vẻ với chúng ta và Ngài sẽ ngẩng vẻ mặt Ngài để xác quyết, bảo đảm, quả quyết, hứa và ban cho chúng ta mọi sự.

III. Phước hạnh trong 2 Cô-rin-tô 13:14 giống với phước hạnh trong Dân Số Kí 6:22-27; đó là phước hạnh đòi hỏi của Đức Chúa Trời Tam Nhất, tức là Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài trong tinh Tam Nhất Thần thượng của Ngài vào trong chúng ta để chúng ta vui hưởng—"Nguyện ân điển của Chúa Jesus Christ, tình yêu của Đức Chúa Trời và sự tương giao của Thánh Linh ở với tất cả anh em":

- A. “Đức Giê-hô-va ban phước cho người và gìn giữ người” là tình yêu của Đức Chúa Trời Cha như là nguồn mạch sự sống và ánh sáng—c. 24; Thi. 36:8-9.
- B. “Đức Giê-hô-va chiếu sáng mặt Ngài trên người và ban ân điển cho người” là ân điển của Christ như là sự màu mỡ của nhà Đức Chúa Trời—Dân. 6:25.
- C. “Đức Giê-hô-va ngẩng vẻ mặt Ngài trên người và ban bình an cho người” là sự tương giao của Thánh Linh như là dòng sông vui thỏa của Đức Chúa Trời—c. 26.

IV. Ân điển của Chúa là chính Chúa như là sự sống cho chúng ta để chúng ta vui hưởng (Gi. 1:17; 1 Cô. 15:10), tình yêu của Đức Chúa Trời là chính Đức Chúa Trời (1 Gi. 4:8, 16) như là nguồn ân điển của Chúa, và sự tương giao của Linh là chính Linh như là sự truyền phát ân điển của Chúa cùng với tình yêu của Đức Chúa Trời để chúng ta dự phần—2 Cô. 13:14:

- A. Ân điển của Chúa được nhắc đến trước hết trong 2 Cô-rin-tô 13:14 vì sách này nói về ân điển của Christ—1:12; 4:15; 6:1; 8:1, 9; 9:8, 14; 12:9.
- B. Là sự tuần hoàn, sự truyền phát ân điển của Christ cùng với tình yêu của Cha, Thánh Linh là sự cung ứng trong đời sống Cơ Đốc và nếp sống Hội thánh:
  1. Toàn bộ nếp sống Hội thánh phụ thuộc vào 2 Cô-rin-tô 13:14.
  2. Dòng chảy của Đấng Tam Nhất Thần thượng bên trong chúng ta, như được khai thị trong 2 Cô-rin-tô 13:14, là huyết mạch thuộc linh của chúng ta.
- C. Trong lời chúc phước của sứ đồ Phao-lô trong 2 Cô-rin-tô 13:14, Đức Chúa Trời Tam Nhất đến với con người để họ vui hưởng; Phao-lô không những đem con người vào hiện diện của Đức Chúa Trời mà còn đem Đức Chúa Trời vào trong họ:
  1. Một mặt, chúc phước cho người khác là đem họ vào hiện diện của Đức Chúa Trời; mặt khác, đó là đem Đức Chúa Trời là tình yêu, ân điển và sự tương giao vào trong họ để họ có thể vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất—Cha, Con và Linh.
  2. Tình yêu, ân điển và sự tương giao là ba giai đoạn của Đức Chúa Trời để chúng ta vui hưởng—tình yêu ở bên trong, ân điển là tình yêu được biểu lộ, và sự tương giao là sự truyền phát ân điển vào trong chúng ta.
  3. Tình yêu của Đức Chúa Trời là nguồn, vì Đức Chúa Trời là cội nguồn; ân điển của Chúa là dòng chảy của tình yêu của Đức Chúa Trời, vì Chúa là sự biểu lộ của Đức Chúa Trời; và sự tương giao của Linh là sự truyền đạt ân điển của Chúa cùng với tình yêu của Đức Chúa Trời

để chúng ta kinh nghiệm và vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất—Cha, Con và Linh, cùng với những mỹ đức thần thượng của cả ba.

4. Khải thị thần thượng về Đấng Tam Nhất Thần thượng trong Lời thánh không phải để nghiên cứu thần học nhưng để lĩnh hội cách Đức Chúa Trời trong tính Tam Nhất Thần thượng huyền nhiệm và lạ lùng của Ngài đã ban phát chính Ngài vào dân được chọn của Ngài là thể nào, để chúng ta, là dân được chọn và được chuộc của Ngài, như được hàm ý trong lời chúc phước của vị sứ đồ cho tín đồ Cô-rin-tô, có thể dự phần, kinh nghiệm, vui hưởng, và sở hữu Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình bây giờ và cho đến đời đời; chúng ta phải vui hưởng và được chúc phước bằng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và đang tuần hoàn này bên trong mỗi ngày để có thể ban phát Ngài là phước hạnh duy nhất của vũ trụ vào trong người khác hầu hoàn thành khát vọng của lòng Đức Chúa Trời là có được chứng cứ của Jesus, tức sự biểu lộ tập thể của Jesus—c. 14; Ga. 3:14; Sáng. 12:2; Phil. 1:25; Khải. 1:2, 9-12.

V. Trong Giê-ru-sa-lem Mới, có “sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con.... Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống”—22:1-2a:

- A. Trong cõi đời đời, chính Đức Chúa Trời ngồi trên ngai là Chiên con—Đức Chúa Trời, tức Đức Chúa Trời cứu chuộc của chúng ta, từ ngai Ngài tuôn ra sông nước sự sống cùng với cây sự sống để cung ứng và làm thỏa mãn chúng ta.
- B. Là đèn, Chiên con sẽ chiếu sáng bằng Đức Chúa Trời là ánh sáng để tỏa sáng thành bằng vinh hiển của Đức Chúa Trời, tức sự biểu lộ của ánh sáng thần thượng—21:23; 22:5.
- C. Đức Chúa Trời Tam Nhất—Đức Chúa Trời, Chiên con và Linh, Đấng được tượng trưng bởi nước sự sống—ban phát chính Ngài vào những người được chuộc của Ngài dưới quyền làm đầu của Ngài (được ngụ ý trong uy quyền của ngai) cho đến đời đời.
- D. Đường của Giê-ru-sa-lem Mới là vàng ròng (21:21), và sông nước sự sống tuôn chảy giữa đường của thành (22:1); vì vàng biểu trưng cho bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời nên chúng ta có thể thấy sự sống thần thượng tuôn chảy trong bản chất thần thượng là con đường duy nhất cho đời sống hằng ngày của dân được chuộc của Đức Chúa Trời.
- E. Là sự tổng kết toàn bộ kỹ thuật trong Kinh Thánh, Giê-ru-sa-lem Mới là chính Đức Chúa Trời trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài—Cha, Con và Linh—được liên hiệp, hòa quyện, hợp nhất với dân được chọn, được chuộc, được tái sinh, được biến đổi và vinh hóa của Ngài như là phước hạnh đời đời của họ; một phước hạnh như vậy là sự ứng nghiệm chung cuộc của việc Đức Chúa Trời ban phước cho dân Israel trong Dân Số Kí chương 6—đc. Khải. 21:3, 12, 14, 22; 22:1-2.

VI. Đôi lúc, khi nhìn vào hoàn cảnh của mình, chúng ta có thể thất vọng và cảm thấy mình chẳng có gì. Đối với chúng ta dường như mọi sự ở dưới mặt trời và thậm chí mọi sự trong lĩnh vực thuộc linh đều là hư không của những sự hư không. Có thể chúng ta cảm thấy không có điều gì là thật, kể cả trong nếp sống Hội thánh. Chúng ta nên làm gì khi cảm thấy như vậy? Chúng ta nên xoay về Đức Chúa Trời Tam Nhất. Ngài là phước hạnh và phần hưởng thật của chúng ta. Thật phước hạnh khi có Ngài là phước hạnh! Thật phước hạnh khi có mặt Ngài, hiện diện Ngài, và mỗi ngày vui hưởng Ngài là ân điển! Càng chịu khổ, chúng ta càng vui hưởng Ngài là ân điển. Phước hạnh biết bao khi về mặt Ngài mỉm cười với chúng ta, bảo đảm cho chúng ta và xác quyết với chúng ta! Và thật phước hạnh biết bao khi có sự bình an trong Ngài, bởi Ngài và với Ngài! Đây là Đức Chúa Trời Tam Nhất là phước hạnh của chúng ta. Ô, nguyện ân điển của Đấng Christ, tình yêu của Đức Chúa Trời, và sự tương giao của Thánh Linh ở với tất cả anh em!”—*Nghiên cứu sự sống Dân Số Kí*, tr. 83, tiếng Anh.